

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

เรื่อง

กิจการเลี้ยงไก่

พ.ศ. ๒๕๕๔

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองเสือช้าง

อำเภอหนองใหญ่ จังหวัดชลบุรี

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเสือช้าง

เรื่อง ขอบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเสือช้างว่าด้วยกิจการเลี้ยงไก่ พ.ศ. ๒๕๕๔

.....

ด้วยสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเสือช้าง ได้ตราขอบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเสือช้าง เรื่อง กิจการเลี้ยงไก่ พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยนายอำเภอหนองใหญ่ให้ความเห็นชอบเมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบกับมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นายกององค์การบริหารส่วนตำบลหนองเสือช้าง จึงออกประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเสือช้าง ใช้ขอบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเสือช้าง เรื่อง กิจการเลี้ยงไก่ พ.ศ. ๒๕๕๔ ให้ประชาชนทราบโดยทั่วกันและเพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ถึงข้อมูลข่าวสารของขอบัญญัตินี้ ซึ่งจะได้เป็นแนวทางปฏิบัติให้เป็นไปตามขอบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเสือช้าง เรื่อง กิจการเลี้ยงไก่ พ.ศ. ๒๕๕๔ รายละเอียดตามขอบัญญัติที่แนบท้ายประกาศนี้

ทั้งนี้ตั้งแต่วันที่ ๑๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

es.

(นายไพโรจน์ กังวลกิจ)

นายกององค์การบริหารส่วนตำบลหนองเสือช้าง

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างข้อบัญญัติ เรื่อง กิจการเลี้ยงไก่ พ.ศ. ๒๕๕๔
ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองเสือช้าง
อำเภอหนองใหญ่ จังหวัดชลบุรี

หลักการ

๑. ให้ยกเลิกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเสือช้าง เรื่อง กิจการเลี้ยงไก่ พ.ศ. ๒๕๕๔ ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๔
๒. ให้ตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเสือช้าง เรื่อง กิจการเลี้ยงไก่ พ.ศ. ๒๕๕๔ แทนข้อบัญญัติฯ ในข้อ (๑) ซึ่งเป็นข้อบัญญัติ ว่าด้วยการควบคุมแบบแยกประเภทกิจการของกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ สำหรับบังคับใช้ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองเสือช้าง

เหตุผล

๑. เนื่องจากข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเสือช้าง เรื่อง กิจการเลี้ยงไก่ พ.ศ. ๒๕๕๔ ที่ประกาศใช้แล้วนั้น ความในข้อ ๒ ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งกฎหมายแม่บท ได้แก่ มาตรา ๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติสถาปัตยกรรมและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ และข้อความในข้อ ๒ ของข้อบัญญัติดังกล่าวขัดกับบทบัญญัติแห่งกฎหมายแม่บท ในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นเหตุผลที่ทำให้ข้อบัญญัติดังกล่าว ไม่มีผลบังคับใช้
๒. เพื่อตราข้อบัญญัติฉบับนี้แทน สำหรับบังคับใช้ในการป้องกันผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนที่อาจเกิดขึ้น จากการประกอบกิจการเลี้ยงไก่เพราะเป็นแหล่งแพร่พันธุ์สัตว์และแมลงนำโรค เช่น หนู แมลงวัน แมลงสาบ หรือปัญหาเหตุรำคาญจากกลิ่นเหม็น น้ำเสีย เป็นต้น

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเสือช้าง
เรื่อง กิจการเสียงไก่ พ.ศ. ๒๕๕๔

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเสือช้างว่าด้วยการเสียงไก่ พ.ศ. ๒๕๕๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่ง มาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลหนองเสือช้างโดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเสือช้างและนายอำเภอหนองใหญ่ จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ข้อบัญญัตินี้ เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเสือช้าง เรื่อง กิจการเสียงไก่ พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒. ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเสือช้าง ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศโดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเสือช้าง แล้วเก้าสิบวัน

ข้อ ๓. ให้ยกเลิก ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเสือช้าง เรื่อง กิจการเสียงไก่ พ.ศ. ๒๕๕๔ ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๔

ข้อ ๔. บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๕. ในข้อบัญญัตินี้

“สถานประกอบกิจการเสียงไก่” หมายถึง สถานประกอบกิจการเสียงไก่ ประเภทไก่เนื้อและไก่ไข่ โดยหมายรวมถึงสถานประกอบกิจการเสียงไก่ทุกขนาด

“ผู้ดำเนินการกิจการ” หมายความว่า ผู้เป็นเจ้าของหรือบุคคลที่เรียกชื่ออย่างอื่น ซึ่งรับผิดชอบดำเนินการสถานประกอบกิจการเสียงไก่

“คนงาน” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการเสียงไก่

“มลพิษทางเสียง” หมายความว่า สภาวะของเสียงอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการเสียงไก่ ที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“มลพิษทางอากาศ” หมายความว่า สภาวะของอากาศอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการเสียงไก่ที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“มลพิษความสั่นสะเทือน” หมายความว่า สภาวะของความสั่นสะเทือนอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการ ที่ทำให้มีผลกระทบ หรือ อาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“มลพิษทางน้ำ” หมายความว่า สภาวะของน้ำที่อันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ ที่ทำให้มีผลกระทบ หรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“อาคาร” หมายความว่า ดึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าหรืออยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายถึง นายกองัดการบริหารส่วนตำบลหนองเสือข้าง

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายถึง เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติการตามข้อบัญญัตินี้

“ใบอนุญาต” หมายถึง ใบอนุญาตหรือใบแทนใบอนุญาตประกอบกิจการเลี้ยงไก่

ข้อ ๖. ให้กิจการเลี้ยงไก่เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเสือข้าง โดยอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์ ดังนี้

๑) หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสถานที่ตั้ง

๑.๑ สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ต้องอยู่ห่างจากชุมชน วัด ศาสนสถาน โบราณสถาน โรงเรียน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลและแหล่งน้ำสาธารณะ หรือสถานที่อื่นๆ ในระยะที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและไม่ก่อเหตุรำคาญต่อชุมชน โดยมีระยะห่างจากสถานที่ดังกล่าวข้างต้น ดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ ตั้งแต่ ๕๑-๑๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างโดยรอบไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร

(๒) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ ตั้งแต่ ๑๐๑-๑,๐๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างโดยรอบไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร

(๓) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ ตั้งแต่ ๑,๐๐๑-๕,๐๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างโดยรอบไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ เมตร

(๔) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ตั้งแต่ ๕,๐๐๑-๑๐,๐๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างโดยรอบไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐ เมตร

(๕) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ตั้งแต่ ๑๐,๐๐๑ ตัวขึ้นไป ต้องมีระยะห่างโดยรอบไม่น้อยกว่า ๒,๕๐๐ เมตร

๑.๒ สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ ต้องตั้งอยู่ในบริเวณที่ไม่มีน้ำท่วมขัง อยู่ห่างจากแหล่งน้ำสาธารณะ ตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสถานที่ตั้ง ข้อ ๑.๑ และต้องมีการป้องกันการไหลของน้ำเสีย และสิ่งปนเปื้อนลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ ในกรณีที่มีการชะล้างของน้ำฝน

๑.๓ สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ ต้องตั้งอยู่ห่างจากโรงฆ่าสัตว์ปีก ตลาคันด์ ค้าสัตว์ปีก อย่างน้อย ๕ กิโลเมตร

๑.๔ สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ต้องจัดให้มีบริเวณเลี้ยงไก่เป็นสัดส่วน อยู่ห่างจาก เขตที่ดินสาธารณะ หรือที่ดินที่มีเจ้าของและต้องมีที่ว่างอันปราศจากหลังคาหรือสิ่งใดปกคลุม โดยรอบ บริเวณเลี้ยงไก่นั้น ไม่น้อยกว่า ๑๕ เมตรทุกด้าน เว้นแต่ด้านที่มีแนวเขตติดต่อกับที่ดินของผู้ประกอบ กิจการประเภทเดียวกัน ให้ใช้หลักเกณฑ์ตามข้อ ๑.๑ โดยพิจารณาที่จำนวนการเลี้ยงไก่ที่มีจำนวน มากที่สุดเป็นเกณฑ์ในการกำหนดขอบเขตระยะห่าง

๒) หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะของโรงเรือนเลี้ยงไก่และส่วนประกอบ

๒.๑ โรงเรือนเลี้ยงไก่ต้องเป็นอาคารเอกเทศ มั่นคงแข็งแรง มีลักษณะเหมาะสมแก่ การเลี้ยงไก่

๒.๒ โรงเรือนเลี้ยงไก่ต้องเป็นพื้นแน่น หรือทำด้วยวัสดุแข็งแรง ไม่เปียกชื้น ไม่มีน้ำขัง ทำความสะอาดง่าย

๒.๓ หลังคาหรือฝ้าเพดาน ต้องทำด้วยวัสดุที่มีความคงทน แข็งแรง มีความสูงจากพื้น ถึงมุมเสาที่เป็นฐาน อย่างน้อย ๒ เมตรขึ้นไป

๒.๔ โรงเรือนเลี้ยงไก่ต้องมีพื้นที่ในการเลี้ยงเพียงพอ เพื่อให้ไก่อยู่อย่างสบาย ไม่แออัด เป็นไปตามข้อกำหนดของกรมปศุสัตว์

๒.๕ จัดให้มีแสงสว่างเพียงพอ

๒.๖ โรงเรือนเลี้ยงไก่ระบบเปิด ต้องมีตาข่ายคลุมเพื่อป้องกันสัตว์และแมลงพาหะ นำโรคและต้องจัดให้มีการระบายอากาศที่ดี

๒.๗ โรงเรือนเลี้ยงไก่ระบบปิดต้องจัดให้มีการระบายอากาศ ฝุ่นละออง และก๊าซต่างๆ ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของกรมปศุสัตว์ หรือมาตรฐานสินค้าเกษตรแห่งชาติ

๒.๘ ถนนภายในสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ต้องใช้วัสดุคงทน ไม่ก่อให้เกิดฝุ่นละออง หรือต้องมีวิธีการอื่นใดที่มีความเหมาะสมในการควบคุมการฟุ้งกระจายของฝุ่นละออง และมีความกว้าง ที่เหมาะสม สะอาด สะดวกในการขนส่ง ลำเลียงอุปกรณ์ อาหารไก่ รวมทั้งนำผลผลิตเข้าหรือออกจาก สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่

๒.๙ สถานที่เก็บอาหารไก่ โรงผสมอาหารไก่ พื้นที่เก็บวัสดุรองพื้น พื้นที่ทำลายซากไก่ พื้นที่รวบรวมมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลต่างๆ ต้องจัดเป็นสัดส่วน มีความมั่นคง แข็งแรง และถูกหลัก สุขาภิบาล

๒.๑๐ บริเวณประตูทางเข้าและออกจากสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ต้องจัดให้มีการ ฆ่าเชื้อโรค โดยวิธีต่างๆ เช่น บ่อน้ำยาฆ่าเชื้อโรคหรือโรงพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อ หรือ เครื่องพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อโรค หรือ อ่างจุ่มน้ำยาฆ่าเชื้อโรค เป็นต้น

๓) หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะของอาหารสัตว์

๓.๑ อาหารที่ใช้เลี้ยงไก่ต้องมีคุณภาพและมาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วย การควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์

๓.๒ จัดให้มีสถานที่เก็บอาหารแยกเป็นสัดส่วน จัดให้เป็นระเบียบและมีการดูแลรักษาความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ

๓.๓ ภาชนะบรรจุอาหารไก่ควรสะอาด ไม่เคยใช้บรรจุวัตถุมีพิษ บัญ หรือวัตถุอื่นใดที่เป็นอันตรายต่อไก่

๓.๔ จัดให้มีการตรวจสอบคุณภาพอาหารไก่ เพื่อตรวจวิเคราะห์คุณภาพและสารตกค้าง ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์

๔) หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะของเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ น้ำดื่ม น้ำใช้

๔.๑ เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ รวมถึงสวิทช์และสายไฟต่างๆ ต้องได้รับการทำความสะอาดและบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดี กรณีใช้อุปกรณ์การเลี้ยงไก่แบบอัตโนมัติต้องมีการตรวจสอบการทำงานทุกวัน ถ้าพบว่าชำรุดต้องดำเนินการแก้ไขทันทีหรือมีขั้นตอนการจัดการที่เหมาะสม และมีอุปกรณ์สำรองเมื่อเกิดการชำรุดเสียหาย เฉพาะโรงเรือนเลี้ยงไก่ระบบปิด ต้องมีสัญญาณเตือนกรณีระบบขัดข้อง

๔.๒ น้ำที่ใช้ในสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ ต้องเป็นน้ำที่สะอาด เหมาะสมต่อการนำไปใช้ ปราศจากการปนเปื้อนมูลสัตว์หรือน้ำเสียจากโรงเรือนเลี้ยงไก่ และมีปริมาณเพียงพอสำหรับการใช้ในแต่ละวัน โดยมีระบบสำรองน้ำไว้ใช้ในกรณีฉุกเฉิน

๔.๓ ต้องจัดให้มีน้ำดื่มที่ได้คุณภาพตามมาตรฐานน้ำดื่มสำหรับบริการผู้ปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ ตั้งอยู่ในบริเวณที่แยกออกจากโรงเรือนเลี้ยงไก่ และลักษณะการจัดบริการน้ำดื่มต้องไม่ก่อให้เกิดความสกปรกหรือการปนเปื้อน

๔.๔ กรณีที่สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ผลิตน้ำใช้เอง ควรตรวจสอบดูแลคุณภาพน้ำดิบให้สะอาด ตรวจสอบระบบท่อน้ำและทำความสะอาดภาชนะเก็บกักน้ำอยู่เสมอ และปรับปรุงคุณภาพน้ำให้มีคุณภาพดีอยู่เสมอ

๕) หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขอนามัยของผู้ปฏิบัติงาน

๕.๑ ผู้ปฏิบัติงานต้องได้รับการตรวจสุขภาพเป็นประจำทุกปีและมีสุขภาพแข็งแรงไม่เป็นโรคติดต่อหรือโรคที่สังคมรังเกียจ โรคที่เกี่ยวข้องกับทางเดินอาหาร โรคทางเดินหายใจ และบาดแผลติดเชื้อ เช่น วัณโรค อหิวาตกโรค บิด สุกใส หัด คางทูม เรื้อน ไวรัสตับอักเสบบี โรคพยาธิ และโรคผิวหนังที่น่ารังเกียจ เป็นต้น หากผู้ปฏิบัติงานป่วยด้วยโรคดังกล่าวต้องหยุดพักรักษาให้หาย

๕.๒ สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ ขนาดตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ ตัวขึ้นไป ต้องมีผู้ดูแลด้านสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม อย่างน้อย ๑ คน โดยเป็นผู้ที่มีความรู้และผ่านการอบรมการจัดการสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมและสุขวิทยาส่วนบุคคล

๕.๓ ผู้ปฏิบัติงานต้องได้รับการอบรมในเรื่องเกี่ยวกับสุขอนามัย การป้องกันตนเอง จากโรคติดต่อจากสัตว์สู่คน และการควบคุมสัตว์และแมลงพาหะนำโรค

๕.๔ ผู้ปฏิบัติงานในโรงเรือนเลี้ยงไก่ต้องปฏิบัติดังนี้

(๑) อาบน้ำ สระผม ซ้ำระล้างร่างกายให้สะอาดทุกครั้งก่อนเข้า หรือออกจาก โรงเรือนเลี้ยงไก่ และต้องล้างมือด้วยสบู่ทุกครั้งภายหลังออกจากห้องส้วมหรือจับต้องสิ่งปนเปื้อนต่างๆ

(๒) จุ่มเท้าในอ่างน้ำยาฆ่าเชื้อโรค และล้างมือก่อนเข้าและออกจากโรงเรือน เลี้ยงไก่

(๓) ควรสวมใส่ชุดปฏิบัติงานที่สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่จัดไว้ให้ โดยต้อง เป็นชุดที่สะอาดและเหมาะสมกับแต่ละกิจกรรมที่ปฏิบัติ

(๔) ในกรณีที่มีบาดแผล ต้องปิดแผลด้วยที่ปิดแผล ถ้ามีบาดแผลที่มีมือต้อง สวมถุงหรือปลอกนิ้วขณะปฏิบัติงาน

๕.๕ ผู้ปฏิบัติงานไม่ควรพักอาศัยในโรงเรือนเลี้ยงไก่

๖) หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการน้ำเสีย มูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

๖.๑ ต้องมีการบำบัดน้ำเสียให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานน้ำทิ้งตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ก่อนปล่อยออกสู่ภายนอกสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ และต้องดูแลทางระบายน้ำไม่ให้อุดตัน

๖.๒ กรณีที่ไม่มีมีการระบายน้ำทิ้งออกนอกสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ ผู้ประกอบ กิจการต้องมีการจัดการน้ำเสียที่เกิดขึ้นทั้งหมด โดยต้องมีการป้องกันไม่ให้มีน้ำเสีย หรือกลิ่นเหม็น กระทบต่อสิ่งแวดล้อมภายนอก

๖.๓ ต้องมีการจัดการหรือควบคุมปัญหากลิ่นเหม็น สัตว์ และแมลงพาหะนำโรคไม่ให้ ส่งผลกระทบต่อชุมชนโดยรอบ

๖.๔ ต้องจัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยที่ถูกหลักสุขาภิบาล เหมาะสม เพียงพอ โดยมี การคัดแยกตามประเภทของมูลฝอย

๖.๕ ต้องมีการรวบรวมมูลฝอยและนำไปกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล และ ปฏิบัติตามข้อกำหนดของท้องถิ่นว่าด้วยการนั้น ห้ามนำไปทิ้งในที่สาธารณะหรือแหล่งน้ำสาธารณะ

ในกรณีที่มีการนำมูลไก่และวัสดุรองพื้นออกจากสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ ผู้ประกอบกิจการต้องจัดให้ผู้ดำเนินการเคลื่อนย้ายมีมาตรการเพื่อป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญและ ไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์และแมลงพาหะนำโรค

๖.๖ ต้องมีการจัดการกำจัดภาชนะบรรจุสารเคมีหรือน้ำยาฆ่าเชื้อที่ใช้แล้ว อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

๖.๗ ต้องมีห้องน้ำ ห้องส้วม อ่างล้างมือที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล มีการดูแลรักษา ความสะอาดเป็นประจำ มีการบำบัดและกำจัดสิ่งปฏิกูลอย่างถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

๓) หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขนส่ง

๓.๑ ยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งต้องอยู่ในสภาพที่ปลอดภัยและสะอาด

๓.๒ ยานพาหนะทุกชนิดที่เข้าและออกจากสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ จะต้องผ่านระบบการฆ่าเชื้อต่างๆ เช่น บ่อน้ำยาฆ่าเชื้อโรค โรงพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อโรค หรือเครื่องพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อโรคกับยานพาหนะด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่มีความเข้มข้นตามเอกสารกำกับการใช้

๓.๓ ยานพาหนะที่ใช้สำหรับเก็บขนมูลไก่และวัสดุรองพื้นออกนอกสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่จะต้องทำการปิดคลุมด้วยผ้าใบหรือวัสดุอื่นใดอย่างมิดชิดไม่ให้เกิดการตกหล่นรั่วไหลหรือยื่นล้ำออกจากยานพาหนะ

๓.๔ อุปกรณ์ และภาชนะที่ใช้ในการขนส่งไก่ต้องทำด้วยวัสดุที่ไม่ดูดซึมน้ำและได้รับการฆ่าเชื้อโรคก่อนและหลังการใช้ทุกครั้ง

๔) หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการแหล่งแพร่เชื้อโรคหรือสัตว์และแมลงพาหะนำโรค

๔.๑ ต้องป้องกันโรคติดต่อที่เกิดจากสัตว์ด้วยวิธีที่เหมาะสมและถูกต้อง กรณีที่มีการระบาดของโรคติดต่อที่เกิดจากสัตว์ สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ต้องมีระบบป้องกัน และควบคุมโรคได้ ซึ่งรวมถึงการทำลายเชื้อโรคก่อนเข้าสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่และควบคุมโรคให้สงบไม่ให้แพร่ระบาดออกจากสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

๔.๒ จัดให้มีอุปกรณ์ฆ่าเชื้อที่มีประสิทธิภาพและอยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งานภายในสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่

๔.๓ หลังนำไก่ออกจากโรงเรือนเลี้ยงไก่ต้องทำความสะอาด และฆ่าเชื้อโรงเรือนเลี้ยงไก่และบริเวณโดยรอบ และปิดพักโรงเรือนเลี้ยงไก่ในระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๗-๑๐ วัน หรือตามข้อกำหนดของกรมปศุสัตว์

๔.๔ เมื่อพบไก่ป่วย ต้องแยกไก่ป่วยออกจากไก่ปกติ หากสงสัยว่าไก่ป่วยเป็นโรคระบาด เช่น นิวคาสเซิล ไข้หวัดนก เป็นต้น ต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องโดยเร่งด่วน และดำเนินการตามที่เจ้าหน้าที่กำหนดอย่างเคร่งครัด ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

กรณีพบผู้ป่วยภายในสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ที่สงสัยว่ามีสาเหตุมาจากโรคระบาดจากไก่ ให้รีบนำตัวส่งแพทย์เพื่อทำการตรวจวินิจฉัยโรคทันทีและปฏิบัติตามคำแนะนำรวมทั้งให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในพื้นที่ในการป้องกันและควบคุมโรค

๔.๕ การทำลายซากไก่เพื่อป้องกันการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์และแมลงพาหะนำโรค ให้ดำเนินการได้อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

(๑) การทำลายโดยการเผา ต้องมีสถานที่เผา เต่าเผา อยู่ในบริเวณที่เหมาะสม เเผาซากจนหมด และการเผาต้องไม่ก่อให้เกิดมลพิษหรือเหตุรำคาญ

(๒) การทำลายโดยการฝัง ต้องมีเนื้อที่เพียงพอและไม่อยู่ในบริเวณที่มีน้ำท่วมถึง ไม่มีน้ำขัง ห่างจากแหล่งน้ำไม่น้อยกว่า ๓๐ เมตร ใช้น้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่เหมาะสมทำการราดหรือโรยปูนขาวบนส่วนต่างๆ ของซากไก่จนทั่ว และให้ฝังซากได้ระดับผิวดินไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร หรือหากซากไก่มีจำนวนมากให้ทำการพูนดินกลบหลุมเหนือระดับผิวดินไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร ซึ่งการฝังกลบนี้ต้องสามารถป้องกันการคืบเซี่ยของสัตว์ได้ สถานที่กำจัดซากไก่ต้องห่างจากบริเวณอาคารหรือโรงเรือนเลี้ยงไก่ อาคารสำนักงาน อาคารพักอาศัย และต้องเป็นไปตามข้อกำหนดของกรมปศุสัตว์หรือปฏิบัติตามคู่มือการปฏิบัติงานของกรมปศุสัตว์

๘.๖ ต้องมีการควบคุมป้องกันสัตว์และแมลงพาหะนำโรคในสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ เช่น หนู แมลงวัน แมลงสาบ เป็นต้น ที่อาจเป็นแหล่งเพาะพันธุ์เชื้อโรค หรืออาจก่อให้เกิดความเสี่ยงในการแพร่กระจายของเชื้อโรคติดต่อ หรือก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อผู้อาศัยในบริเวณใกล้เคียง

๙) หลักเกณฑ์เกี่ยวกับความปลอดภัยและการป้องกันเหตุรำคาญ

๙.๑ จัดให้มีห้องหรือตู้เก็บสารเคมี น้ำยาฆ่าเชื้อ หรือสิ่งของที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรืออึดอัดได้ง่ายโดยเฉพาะ โดยต้องจัดให้เป็นระเบียบเรียบร้อยและแสดงป้ายชื่อ ชนิดหรือประเภทสารเคมีที่จัดเก็บอย่างชัดเจน ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

๙.๒ ระดับความเข้มข้นของก๊าซแอมโมเนียบริเวณสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ ค่าเฉลี่ย ๘ ชั่วโมงการทำงานต้องไม่เกิน ๕๐ พีพีเอ็ม

๙.๓ จัดให้มีการควบคุมป้องกันกิจกรรมต่างๆ ของสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่มิให้เป็นเหตุรำคาญ หรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานและผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง หรืออยู่ในเส้นทางที่สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ใช้สัญจร

๙.๔ จัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลตามความเสี่ยงให้กับผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ เช่น แว่นตา หน้ากาก ผ้าปิดจมูก หมวกคลุมผม รองเท้า เป็นต้น

ข้อ ๗ สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ที่ต้องมีการควบคุมตามข้อบัญญัตินี้ที่ตั้งอยู่ในเขตที่กฎหมายว่าด้วยการผังเมือง หรือกฎหมายว่าด้วยควบคุมอาคารมีผลใช้บังคับ หรือ กฎหมายว่าด้วยโรงงาน จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย แล้วแต่กรณี

ข้อ ๘ สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ที่อาจก่อให้เกิดมลพิษทางเสียง มลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ ของเสียอันตรายหรือมีการใช้สารเคมีหรือวัตถุอันตราย จะต้องดำเนินการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญ หรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของคนงาน หรือผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง

ข้อ ๙ เมื่อข้อบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการตามที่ต้องมีการควบคุมตามข้อ ๖ ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการออกใบอนุญาตเจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดเงื่อนไขเฉพาะให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติเพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณชนเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้ทั่วไปในข้อบัญญัตินี้ก็ได้ ใบอนุญาตฉบับหนึ่งให้ใช้ได้สำหรับกิจการประเภทเดียว และสำหรับสถานที่แห่งเดียว

ข้อ ๑๐ ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการเลี้ยงไก่ ตามที่ต้องมีการควบคุม ตามข้อ ๖ ในลักษณะที่เป็นการค้าจะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ พร้อมกับเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

- (๑) สำเนาบัตรประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- (๒) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- (๓) อื่นๆ ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองเสือข้าง ประกาศกำหนด

ข้อ ๑๑ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาต หรือคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้อง หรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมด และแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาตก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ ให้ทราบ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ ซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลา ตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๒ ผู้ได้รับการอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับภายในกำหนดเวลาดังกล่าว โดยไม่มีเหตุผลอันควรให้ถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ ๑๓ ใบอนุญาตให้มีอายุ หนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตและให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองเสือข้าง เท่านั้น

การขอต่อใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ตามข้อ ๖ และข้อ ๑๐ ด้วย

ข้อ ๑๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต ตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ ในวันที่มารับใบอนุญาต สำหรับกรณีที่เป็นกรขอรับใบอนุญาตครั้งแรก หรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ สำหรับกรณีที่เป็นกรขอต่อใบอนุญาต ตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียม ภายในเวลาที่กำหนด ให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละสี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้น ก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่ง ค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๑๕ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับ ตามข้อบัญญัตินี้ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองเสือช้าง

ข้อ ๑๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการเลี้ยงไก่ตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต นำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลายหรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำใบอนุญาตฉบับเดิมเท่าที่เหลืออยู่ มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ได้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการเลี้ยงไก่ ตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกินครั้งละสิบห้าวัน

ข้อ ๑๙ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตถูกดำเนินการในข้อใดข้อหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือ ข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการเลี้ยงไก่ ตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้และการไม่ปฏิบัติ หรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๒๐ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่พบผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าวให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ. หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนา หรือ สำนักงานทำงานของผู้รับใบอนุญาตและให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้ว ตั้งแต่เวลาที่คำสั่งไปถึงหรือวันปิดคำสั่งแล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๑ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาต สำหรับการประกอบกิจการเลี้ยงไก่ ที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้ จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๒๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษ ตามมาตรา ๖๘ มาตรา ๗/๓ มาตรา ๘๓ และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒๓ ให้นายกองค้การบริหรส่วนตำบลหนองเสือช้าง เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๔ ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามข้อบังคับตำบลหนองเสือข้าง เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่มีลักษณะเช่นเดียวกับกิจการที่จะต้องได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ซึ่งได้ถูกยกเลิกโดยข้อบัญญัตินี้ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตดังกล่าว ก่อนวันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ ประกอบกิจการนั้นต่อไปได้เสมือนเป็นผู้ที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้แล้ว แต่เมื่อใบอนุญาตนั้นสิ้นอายุและผู้นั้นยังคงประสงค์จะดำเนินกิจการต่อไป ผู้นั้นจะต้องมายื่นคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่อใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ ๖ ตามข้อบัญญัตินี้ ยกเว้น หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสถานที่ตั้ง ข้อ ๑.๑ ตามข้อบัญญัตินี้ก่อนการดำเนินการ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

ลงชื่อ QS.

(นายไพโรจน์ กังวลกิจ)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเสือข้าง

- เห็นชอบ -

ลงชื่อ

(นายพลสุข เพียรพิทักษ์)

นายอำเภอหนองใหญ่

- ๖ ก.ค. ๒๕๕๕

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม
 ท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเสือช้าง
 เรื่อง กิจการเลี้ยงไก่ พ.ศ. ๒๕๕๔

จำนวนไก่ (ตัว)	ค่าธรรมเนียม (บาท)
๕๑-๕,๐๐๐	๕๐๐
๕,๐๐๑-๓๐,๐๐๐	๑,๐๐๐
๓๐,๐๐๑-๙๐,๐๐๐	๒,๐๐๐
๙๐,๐๐๑-๑๕๐,๐๐๐	๓,๐๐๐
๑๕๐,๐๐๑-๒๕๐,๐๐๐	๔,๐๐๐
๒๕๐,๐๐๑-๓๕๐,๐๐๐	๕,๐๐๐
๓๕๐,๐๐๑-๔๕๐,๐๐๐	๖,๐๐๐
๔๕๐,๐๐๑-๕๕๐,๐๐๐	๗,๐๐๐
๕๕๐,๐๐๑-๖๕๐,๐๐๐	๘,๐๐๐
๖๕๐,๐๐๑-๗๕๐,๐๐๐	๙,๐๐๐
๗๕๐,๐๐๑ ขึ้นไป	๑๐,๐๐๐